

Születésnapom volt. Egy MZ-n száguldoztunk a fősvény ösvényeken. Megálltunk egy tisztáson. Kis szürke autó ringott a fű ölén. Sokáig néztük csöpögő benzintankkal, mikor is a Pista azt mondta: a comby a legjobb trabant.

Ha ügyesen nézed az eget, megláthatod az apró repedéseket. Mit gondolsz, mért vannak ezek? Na miért?

Soha többé nem beszélek feltételes módban. Ez olyan, mintha semmit sem tudnék. Pedig csak huncutkodok.

Itt nem lehet abba hagyni, nem bírom a toredékeket, ez olyan, mintha (na tessék!) Rilke ülne a tenger partján, és rám gondolna, mikor bajlódok az Archaikus torzó fordításával. Mondd, hogy is van ez? Szépen, jól, magyarul? Tudod mit? – mondja ő – gyere el holnap, majd együtt megpróbáljuk. Lehet, hogy még én is áúrom: kiszínezzük Isten filctollaival, és azt mondjuk halkán, hogy: *kész*.

Határ Győző

AZONOSULÁSOK

to George Szirtes

majom majom majom majom
 be vagy a majomba zárva
 nekem is az a bajom bajom
 hogy e tudatú én ez árva
 éntudat abból kibújni nem
 tud akárhogy hántolja tolja
 marad majom majom képiben
 szőre-bőre fule álla orra

ha ki ma pók halálíg pók marad
 aki macskahal halálíg tátog
 fonákján fel nem vágod oldalad
 – hát még hogy ott kibújhatnátok!
 ki hangya s hangyaságban megreked
 de a bolyból örömet kiválna
 hogy kétágon járni emberebb
 vagy madármód kapna szárnyra –

kopog a szomszéd a koponyán:
 hej! kitinpáncél! nem enged!
 kivetkőzhetnék jó komám!
 ...metamorfózis kéne ennek!

Csak oly mohón ne azonosulnánk
mindennel mire tekintetünket
vetjük: marad emberforma a hullánk
bár pohunkból a vágy varangya lüktet

mi él hal fal nyel nyúl nyálaz öldököl:
m i - b é l ü n k ! halált osztó ezer tusa!
s a kétéltű lét iszony-ikrájából kikel
a panteizmus pesszimizmusa

Oravecz Imre

SZAJLA

Verstanulmányok egy regényhez

A recski gyalogút

A Cigány-páston kezdődött, a falu felett,
a tető után, a nyeregben jobbra kanyarodott,
és az erdő szélén vitt tovább,
le a nagypallagi völgybe,
ott keresztezte a patakot,
aztán a földek közt hegynek fel megint,

sokszor kísértem rajta anyámat a recski piacra,
vagy mentem napszámba,
egyedül vagy többedmagammal,

ezen találkoztam apámmal is,
mikor a Markóból szabadult,
és jött hazafele a recski állomásról,
mi meg elé mentünk,
49-ben vagy 50-ben,
késő ősszel vagy kora télen,

megfagyott a sár,
kopogott a cipőnk,
és féltünk kissé,
mert este volt,
bár világított a hold,
és tűrhetően lehetett látni,